

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5ECdo/8/2016
Identifikačné číslo spisu:	3111207333
Dátum vydania rozhodnutia:	25.01.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Helena Haukvitzová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:3111207333.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Heleny Haukvitzovej a členov senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a JUDr. Mariána Sluka, PhD., v exekučnej veci oprávnenej Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Mamateyova 17, IČO: 35 937 874, proti povinnému R. X., bývajúcemu v S., zastúpenému advokátom JUDr. Stanislavom Zajacom, so sídlom v Dubnici nad Váhom, Obrancov mieru 344/2, o vymożenie 1 883,74 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 62Er/663/2011, o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 17. februára 2015 sp.zn. 2CoE/169/2014, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Oprávnená má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trenčín (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením zo 7. júla 2014, č.k. 62Er/663/2011-37 zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 27. februára 2014, keď nezistil žiaden z dôvodov pre zastavenie exekúcie podľa ustanovenia § 57 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“). Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie povinný.

2. Krajský súd v Trenčíne uznesením zo 17. februára 2015 sp.zn. 2CoE/169/2014 napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Odvolací súd sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, že neboli dané dôvody pre zastavenie exekúcie v zmysle § 57 ods. 1 Exekučného poriadku. Zrušené platobné výmery, na ktoré povinný v odvolaní poukázal, nie sú exekučným titulom v tejto exekúcii vedenej na podklade platobného výmeru č. PV 301/06370/2010 z 2. novembra 2010 a odvolaciemu súdu nebolo zrejmé ani to, prečo povinný žiada o ich zrušenie, keď sám uvádza, že tieto platobné výmery už boli zrušené ÚDSZ.

3. Uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu napadol dovolaním povinný (ďalej aj „dovolateľ“) z dôvodu porušenia jeho ľudských práv v exekučnom konaní. Súdu prvej inštancie vytýkal, že rozhodol bez overenia pravdivosti jeho tvrdení a bez jeho vypočutia. Postup súdov, ktoré odmietli skúmať predmet sporu považoval za nesprávny. Žiadal, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutia zrušil.

4. Oprávnená k podanému dovolaniu uviedla, že v exekučnom konaní súdy môžu skúmať len formálnu a materiálnu vykonateľnosť exekučného titulu nie však vecnú správnosť rozhodnutia, ktorého vykonanie sa navrhuje. Námietky povinného proti exekúcii sa navyše dotýkali iných rozhodnutí oprávnenej, než toho, ktoré je exekučným titulom v tomto konaní.

5. Povinný k vyjadreniu oprávnenej uviedol, že oprávnená nespochybňuje skutočnosť, že počas svojho zamestnania v Českej republike bol povinne zdravotne poistený a toto poistné v plnom rozsahu uhrádzal, napriek tomu trvá na vymáhaní povinného zdravotného poistenia. Vedenú exekúciu označil za odporujúcu dobrým mravom a zákonným zásadám zdravotného poistenia.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podal včas povinný, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie povinného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP). Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

7. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t.j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 CSP (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a procesnú prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ustanovení § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O.s.p.

8. Povinný dovolaním napadol potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu vydané v exekučnom konaní, ktoré nevykazuje znaky rozhodnutí uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., voči ktorým bolo dovolanie prípustné. S účinnosťou od 1. januára 2015 dovolanie pre vady zmätočnosti (v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p.) nie je prípustné proti rozhodnutiu v exekučnom konaní podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok (§ 237 ods. 2 O.s.p.). Dovolaním napadnuté rozhodnutie bolo vydané v konaní podľa Exekučného poriadku, preto prípustnosť dovolania povinného, ktoré bolo podané dňa 27. marca 2015, nevyplýva ani z ustanovenia § 237 ods. 1 O.s.p.

9. Vzhľadom na to, že v danom prípade dovolanie povinného nie je prípustné podľa § 237 ods. 1 a 2 O.s.p., ani podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., dovolací súd odmietol dovolanie ako procesne neprípustné (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

10. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

11. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.